Konspekt dla animatora

Rekolekcje tematyczne
Temat I

Życie chrześcijańskie, czyli...

PLAN B

Ruch Światło-Życie Archidiecezji Warszawskiej 2020

OPRACOWANIE MATERIAŁÓW:

Ks. Marek Traczyk, Magda Leczkowska, Kinga Świstak, Agnieszka Dzięgielewska, Adam Urbański, Grzegorz Fabiański

PROJEKT OKŁADKI:

Maria Puzik

KOREKTA I SKŁAD:

Agnieszka Dzięgielewska, Magdalena Katerżawa, Weronika Wlaźnik, Bartosz Tarnawski

Materiały studyjne do użytku wewnętrznego

Warszawa 2020

Konspekt dla animatora

Rekolekcje tematyczne - Temat I

ŻYCIE CHRZEŚCIJAŃSKIE

czyli...

Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie,
w łamaniu chleba i w modlitwach (Dz 2, 42)

WIZJA CELU I DROGI PIĘCIU DNI 5

DZIEŃ PIERWSZY 11

DZIEŃ DRUGI 15

DZIEŃ TRZECI 21

DZIEŃ CZWARTY 27

DZIEŃ PIĄTY 33

Wizja celu i drogi pięciu dni

Celem rekolekcji jest zapoznanie uczestników z tym, czym żył Pan Jezus w czasie swojej publicznej działalności. Jak Jego dzieło kontynuowali pierwsi chrześcijanie na przykładzie tekstu: „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach" (Dz 2, 42). Chodzi o zainspirowanie uczestników (i animatora) do tego sposobu życia.

Droga Jezusa – wymiar fundamentalny

Tajemnice Światła pokazują to, jaki jest Jezus. Potrzebujemy dobrze zrozumieć JAKI JEST JEZUS: kim jest (dzień 1), czego pragnie, jak spędza czas (dzień 2), jakie ma poglądy, o czym naucza (dzień 3), jaka jest Jego relacja do Boga (dzień 4) i do innych ludzi (dzień 5).

Pierwszy wymiar tych rekolekcji stanowi pytanie o Jezusa – o poznanie naszego Pana. Przyjście Jezusa to wielkie objawienie się Boga – znamy słowa, gesty, zachowania Boga! Jest On dostępny, bliski, ludzki! Ten zachwyt towarzyszy nam przez pierwsze dwa dni.

Poznając Jezusa głębiej dostrzegamy to, że będąc spośród ludu, jednocześnie od tego ludu się odróżnia. Jego nauka diametralnie wykracza poza ramy Prawa (patrz: Kazanie na Górze). Błogosławieństwa, które wypowiada, są przekleństwami tego świata.

Droga, jaką pokazuje Jezus, nie jest drogą tego świata. Jest JEGO drogą. Drogą bliskości z Ojcem, słuchania Go, działania razem z Nim. Drogą otwartą na potrzeby mijanych ludzi (ile osób Jezus uzdrowił?). Drogą wytrwałą – niebojącą się konfliktu z faryzeuszami i jego eskalacji, choć doprowadzi ona do wiadomych wydarzeń. Drogą nieustępliwą i całościową – całe życie Jezusa jest pokazywaniem, że Królestwo Boże jest blisko, że już jest.

O tym są następne trzy dni. Trzeciego dnia obszernie omawiamy kazanie na Górze, a szczególnie osiem błogosławieństw. To najtrudniejszy dzień rekolekcji – chcemy zrozumieć Jezusa nawet tu, kiedy mówi trudne i dziwne rzeczy. Wreszcie chcemy zdecydować się pójść za Nim także w te błogosławieństwa – w niespełnione pragnienie sprawiedliwości, w smutek, krzywdę drugiego, w bycie ubogim.

Czwartego dnia patrzymy na bliskość Jezusa z Ojcem, zastanawiając się, jak my poznajemy Boga, jak On nam się objawia. Często żyjemy obok Boga, oddzieleni od Niego jakby granicą. W życiu Jezusa nie ma tej granicy! Więcej:

Jezus zaprasza nas, by w naszym też jej nie było! (patrz: np. Modlitwa Arcykapłańska).

Piątego dnia widzimy Jezusa oddającego się uczniom całkowicie, w chlebie i winie. Dostrzegamy miłość Jezusa, Jego preegzystencję – „życie dla". Dla tych, do których jest posłany, dla tych, których mija, dla tych, co blisko i dla tych, co daleko. Chcemy nauczyć się kochać jak On.

Naszą Drogą – rozpoznanie drogi Jezusa dziś, w naszym życiu

Poznawanie Jezusa nie może zatrzymać się na samym zrozumieniu. Potrzeba, byśmy poszli tą Drogą, którą On idzie, którą wskazuje, którą sam jest. We współczesnym świecie potrzebujemy rozpoznać Drogę Jezusa i w tym świecie potrzebujemy nią pójść.

To rozpoznawanie jest obecne w Kościele od samego początku. Już w Dziejach Apostolskich czytamy o tym, w jaki sposób uczniowie, którzy dowiedzieli się o Jezusie od innych i nie poznali Go jako żywego człowieka, rozpoznają chodzenie Jego drogą:

Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach (Dz 2, 42).

Ta ich droga jest bezpośrednim naśladowaniem drogi Jezusa. Apostołowie nie przyszli do nich z teologiczną sumą i psychologicznym programem. Pokazali im Jezusa, Jego Drogę, to jak nią idą. W tych rekolekcjach chcemy usłyszeć świadectwo apostołów o Jezusie spisane w Ewangelii. Usłyszeć i za nim pójść.

Bez fundamentu poznania Boga życie chrześcijańskie jawi się jako trudny i wymagający wysiłek samodoskonalenia. Jakim prawem moglibyśmy pragnąć doświadczać działania Boga w modlitwie? Ale przecież widzimy, jak sam Jezus się modli, jak doświadcza obecności Boga – i słyszymy Jego zaproszenie do swojego miejsca modlitwy. Jak, przy wszystkich dzielących nas różnicach zainteresowań i pragnień, budować wspólnotę? Lecz widzimy, że jeśli wspólnie dotykamy obecności Pana i świętujemy Jego obecność, to zostajemy przez Niego połączeni mocniej niż nasze ludzkie sympatie i antypatie. Nasza miłość jest słaba i trudno nam kochać – lecz Jezus w Ciele i Krwi oddaje się w pełni, zapraszając nas do przyjęcia tego i czynienia jak On. W ten sposób przedstawiany program jest w równej mierze programem o życiu chrześcijańskim.

Nasza sytuacja

Oczywiście, wchodzenie w praktykę życia chrześcijańskiego nie może się ograniczyć do samego poznania. Prawdopodobnie żadnego uczestnika tych rekolekcji nie trzeba przekonywać o tym, że modlitwa jest ważna. Prawie

wszyscy spytani o to, zgodziliby się z tym zdaniem. Ale z realizacją bywa już różnie...

Najpierw, na co już wskazaliśmy, potrzeba odnowienia naszej relacji z Bogiem. Poznania tego, Kim jest Jezus, jak On żyje. Temu służą konferencje i przedłużona modlitwa osobista w Namiocie Spotkania.

Jednocześnie, szukając sposobów pójścia Drogą Jezusa, nie jesteśmy w tym sami. Jest z nami cały Kościół, robiący od wieków to samo i wspierający nas swoim nauczaniem. Są z nami bracia i siostry – współcześni nam chrześcijanie (np. animatorzy, przyjaciele) podejmujący ten trud oraz służący sobie wzajemnie radą i przyjacielską troskliwością. Dlatego rekolekcje są okazją, by nie tylko podjąć refleksję nad tym, do czego Bóg zaprasza, lecz mogą się stać pierwszym miejscem wcielania w życie odpowiedzi na to wezwanie. Budowana podczas rekolekcji wspólnota i zaufanie, wchodzenie w modlitwę i nieustanne bycie z Bogiem, słuchanie Słowa i uczestniczenie w Eucharystii – mogą się stać stylem życia wyniesionym poza ten krótki wyjazd.

Przykładowy plan dnia

Plan dnia będzie uzależniony przede wszystkim od godziny Mszy Świętej i czasu dojścia do kościoła z Waszego miejsca pobytu. Koniecznie to ustalcie. Proponujemy następującą kolejność i czas trwania poszczególnych punktów:

→ Modlitwa poranna w oparciu o psalm z Jutrzni wg Liturgii Godzin na dany dzień oraz zapalenie świecy, odczytanie Słowa Życia, piosenka dnia i wprowadzenie animatora w temat dnia (30 min).
→ Śniadanie, dyżury.
→ Konferencja do wysłuchania (do 30 min).
→ Namiot Spotkania (min. 45 min przerwy i CISZY, może być w pobliskim kościele).
→ Spotkanie w grupie (90 min) / obiad i cisza poobiednia (lub odwrotnie, jeśli idziecie na Mszę Świętą rano).
→ Pogodny wieczór, który może być połączony z kolacją, grillem, wycieczką lub inną aktywnością budującą wspólnotę.
→ Spotkanie wieczorne: podsumowanie dnia, praca z notatnikami, tajemnica różańca (jeśli nie było modlitwy różańcowej na spotkaniu), wspólna modlitwa wieczorna.

Wskazówki do Namiotu Spotkania (ks. Tomasz Moch za: www.tmoch.net**)**

Termin „Namiot Spotkania" używany jest w Ruchu Światło-Życie na określenie modlitwy osobistej, rozumianej jako dialog z Bogiem. Określenie to jest charakterystyczne dla ruchu i z nim wręcz utożsamiane. Namiot zaprasza, aby rozmawiać z Bogiem twarzą w twarz, jak z przyjacielem, aby dokonało się spotkanie serc. Stąd uprzywilejowanym miejscem będzie zawsze modlitwa przed Najświętszym Sakramentem (nie ma przeciwwskazań, jeśli kościół macie w zasięgu). Poniższe wskazówki oraz kilka tekstów inspirujących do pogłębienia Namiotu Spotkania uczestnicy znajdą w pierwszej części notatnika.

WAŻNE! W tej modlitwie schemat ma być jedynie pomocą, ponieważ modlitwa nie jest realizacją schematu, a spotkaniem z Bogiem. Nie jest bezduszną, mechaniczną, realizacją punków. Najważniejszy w tej modlitwie jest Bóg.

1. MOC DUCHA – Wzywam pomocy Ducha Świętego – znaną modlitwą, pieśnią lub własnymi słowami.

2. JEZUS JEST TU - Pan już przyszedł. Z tęsknotą wyczekiwał naszego spotkania i jest teraz przy mnie prawdziwie obecny.

3. MÓJ PRZYJACIEL – „Jak z przyjacielem, twarzą w twarz". To czas na radosne przywitanie – mogę wtulić się w objęcia najbliższego Przyjaciela, który pragnie wyłącznie mojego dobra. Proszę Go o słowo dla mnie.

4. MÓW, PANIE – „Mów, Panie, bo sługa Twój słucha". Chcę poznawać wolę Boga wobec mnie, dlatego czytam wybrany wcześniej tekst – powoli, kilkakrotnie. Mogę przeczytać komentarz, wyobrazić sobie całą sytuację, przyjrzeć się występującym osobom i zatrzymać nad tym, co szczególnie mnie porusza. To czas intymnej rozmowy, w której Bóg zawsze ma pierwsze słowo. Spotykam się z Nim w mojej wyobraźni, rozumie, pamięci.

5. CISZA – Nic nie jest w tej chwili ważniejsze niż Jego słowo. Trwam w ciszy, oczekując i wsłuchując się w głos Boga - cierpliwie i z ufnością. Król królów, mój Przyjaciel, chce mi teraz coś powiedzieć.

6. SŁOWO ŻYCIA – Pragnę, aby światło Słowa przeniknęło moje życie, dlatego staram się z poznanej woli Bożej uczynić konkretne postanowienie. Mogę zapisać myśli, które zrodziły się we mnie w czasie Namiotu Spotkania, aby mieć możliwość w każdej chwili do nich wrócić.

7. DZIĘKUJĘ – Modlę się do Boga tak, jak podpowiada mi serce, przede wszystkim jednak dziękuję Jezusowi za dar naszego spotkania, oddając ten czas na Jego chwałę.

W rekolekcjach „planu B” bardzo ważne jest, by praktykować przedłużoną modlitwę (np. 30 min) i uczyć się modlitwy MODLĄC SIĘ.

Potrzebne rzeczy

→ Nagrania konferencji i sprzęt. Wersja video – laptop, ew. rzutnik. Do wersji audio – komórka z power bankiem. Głośniczek bluetooth, by było je dobrze słychać.
→ Monety z różnych krajów z widocznym rokiem wybicia – od narodzin Chrystusa, po jednej dla uczestnika, na konferencję 1 dnia.
→ Karteczki z proroctwami ze Starego Testamentu na spotkanie w grupie 1 dnia. Dostępne w plikach DO DRUKU.
→ Świeca lub inny symbol Chrystusa. Większa kartka i pisak do zapisywania cech idealnej wspólnoty. Kartki z tekstem dialogów, szablony recept do spotkania w grupie 2 dnia. Dostępne w plikach DO DRUKU.
→ Ikona / Obraz przedstawiający twarz Chrystusa do modlitwy wieczornej 4 dnia. Dostępne w plikach DO DRUKU.
→ Ok. 100 białych karteczek w formacie 1,5 cm x7 cm (po ok. 15-20 kartek dla każdego uczestnika) oraz długopis / flamaster w kolorze zielonym i czerwonym dla każdego uczestnika do spotkania w grupie 5 dnia.
→ Wydruk sylwetki człowieka (plik: sylwetka człowieka, w plikach DO DRUKU) w formacie A3 (do wyboru dwa wzory) do spotkania w grupie 5 dnia.

Dzień 1

Chrzest Jezusa w Jordanie

Dzień pierwszy
JEZUS – WYCZEKIWANY; MY – ROZPOZNAJEMY ZBAWICIELA

Cel: Chcę, aby Jezus był najważniejszy w moim życiu.

Konferencja pokazuje, że przyjście Jezusa było punktem zwrotnym w historii oraz wyjaśnia, co zmienia Ewangelia w naszym życiu. Spotkanie w grupie daje wyobrażenie o tym, z jakim napięciem Jezus był wyczekiwany. Tajemnica różańcowa Chrzest Jezusa w Jordanie pokazuje ostatnie chwile tego oczekiwania.

Tajemnica różańca: Chrzest Jezusa w Jordanie.

Słowo Życia

Potem zwrócił się do samych uczniów i rzekł: «Szczęśliwe oczy, które widzą to, co wy widzicie. Bo powiadam wam: Wielu proroków i królów pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć, co słyszycie, a nie usłyszeli».
(Łk 10, 23n)

Piosenka dnia

Przyjdź, Jezu, przyjdź, czekamy dziś

Namiot Spotkania

Iz 42, 1-9
On trzciny nadłamanej nie złamie

Piosenka dnia

Przyjdź, Jezu, przyjdź, czekamy dziś

Ref. Przyjdź, Jezu, przyjdź, czekamy dziś,
Do naszych serc, do naszych dni. //x2
Niech spłynie Twoja łaska
I niech wypełni mnie,
Bo nadszedł czas, by cały świat
Poznał Cię.
Tyś Królem jest (Tyś Królem jest),
wołamy przyjdź (wołamy przyjdź!) //x2

Spotkanie w grupie (ewangeliczna rewizja życia)

1. Modlitwa

Przyzywanie Ducha Świętego piosenką lub w modlitwie spontanicznej.

2. Widzieć

Każdemu z uczestników przydziela się jedno (ew. dwa) z proroctw ze Starego Testamentu, zapowiadające Mesjasza (mają je w NOTATNIKU). Znajdują w Piśmie Świętym, w Nowym Testamencie fragmenty mówiące o ich wypełnieniu:

Proroctwo ze Starego Testamentu	Realizacja w Nowym Testamencie
Z Betlejem wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od dni wieczności (Mi 5, 1).	*Jezus narodził się w Betlejem w Judei (Mt 2,1).*
Królowie przyniosą dary i oddadzą mu pokłon (Ps 72, 10n).	*[Mędrcy] weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon.* *I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę (Mt 2,11).*

Nie złamie trzciny nadłamanej, nie zagasi knotka o nikłym płomyku. On niezachwianie przyniesie Prawo (Iz 42, 3).	*Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień. I Ja ciebie nie potępiam. Idź, a od tej chwili już nie grzesz! (J 8, 7b. 11b) – i wiele innych.*
Oto Król twój, Jeruzalem – jedzie na osiołku, na oślątku, źrebięciu oślicy (Za 9, 9).	*Przyprowadzili więc oślę do Jezusa i zarzucili na nie swe płaszcze, a On wsiadł na nie (Mk 11, 7.9).*
Policzony został pomiędzy przestępców (Iz 53, 12).	*Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców (Mk 15, 27).*
Przebili ręce i nogi moje (Ps 22, 17).	*Ukrzyżowali Go (Mk 15, 24a).*
Moje szaty dzielą między siebie i los rzucają o moją suknię (Ps 22, 19).	*Rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać (Mk 15, 24b).*

3. Osądzić

A może te proroctwa spełniły się przez przypadek? Sprawdźmy. Gdybym „prorokował", że rzucając kostką do gry wyrzucę 6, to mogłoby mi się udać. Może to był przypadek, że Jezus urodził się akurat w Betlejem?

Ale gdybym mówił, że na pewno wyrzucę kostką trzy razy pod rząd szóstkę, to szansa, że mi się uda przez przypadek, maleje. Prawdopodobieństwo jest równe 1/6*1/6*1/6 czyli około jeden do dwustu.

Spróbujmy policzyć, jaka była szansa spełnienia się przez przypadek tych 7 proroctw w życiu Jezusa. Ile mogło być takich miasteczek jak Betlejem, w których Jezus mógł się urodzić? 1000? 10000? No, niech będzie 1000 – to znaczy, że szansa, że przez przypadek urodził się we właściwym i spełnił proroctwo, to 1/1000. Uczestnicy decydują jakie liczby przyjmujemy.

Jak często się zdarzało, że jakiemuś dziecku królowie przynosili dary? Chyba tylko dziecku króla czy innego możnowładcy. Raz na milion dzieci, na 10 000 000?

Piszemy 1/1 000 000.

Na koniec mnożymy te prawdopodobieństwa. Wychodzi niewiarygodnie mała szansa spełnienia się tych proroctw przez przypadek. Liczba, której nawet nie umiemy przeczytać. To wynik tylko dla siedmiu proroctw, a spełniło się ich kilkanaście.

4. Działać

Animator mówi, że proroctwa Mesjańskie opisują Jezusa jako przynoszącego pokój, jako króla dającego bezpieczeństwo i sprawiedliwość, jako Tego, który ratuje od grzechu. Jako światłość.

To wymaga konkretnej odpowiedzi wiary. Bo jeśli uwierzymy w to, że Jezus jest tym królem, którego przyjście da nam bezpieczeństwo i pokój – to znaleźliśmy wielką nadzieję.

5. Modlitwa

Dziesiątkę różańca odmawiamy z dopowiedzeniami inspirowanymi tajemnicą Chrzest Jezusa w Jordanie. Animator we wprowadzeniu podkreśla, że wielu proroków wyczekiwało Jezusa. Czekał na Niego też św. Jan Chrzciciel. W odróżnieniu od proroków Starego Testamentu, jemu było dane zobaczyć Zbawiciela na własne oczy. Inni prorocy mogli o Nim mówić. Św. Jan Chrzciciel mógł Go ludziom wskazać palcem.

Dzień 2 Objawienie się Jezusa w Kanie Galilejskiej

Dzień drugi

JEZUS – ŚWIĘTUJE Z LUDŹMI; MY – ŁĄCZYMY SIĘ W NIM WE WSPÓLNOTĘ

Cel: Chcę, aby Jezus zajmował centralne miejsce w mojej wspólnocie.

Odkrywanie wartości wspólnoty między sobą. Źródłem prawdziwie chrześcijańskiej wspólnoty jest Chrystus, który nie unikał ludzi, ale potrafił też z nimi świętować, chodził na przyjęcia, wesela. Spotkanie i konferencja są nakierowane na postawienie Jezusa w centrum naszego życia i w centrum wspólnoty.

Tajemnica różańca: Objawienie się Jezusa w Kanie Galilejskiej.

Słowo Życia

Trwali oni w nauce Apostołów
i we wspólnocie, w łamaniu chleba
i w modlitwach.
(Dz 2 ,42)

Piosenka dnia

Przemień nas, Panie,
uczyń cud jak dawniej w Kanie

Namiot Spotkania

J 15, 11-17
Nazwałem was przyjaciółmi

Piosenka dnia

Przemień nas, Panie

Ref. Przemień nas, Panie, uczyń cud jak dawniej w Kanie.
Przemień nas, Panie, woda niech się winem stanie.

1. Przed Tobą, Panie, wszelkie me pragnienie,
napój mnie Sobą, tak jak kiedyś w niebie.
Daj nam, Panie, siebie, daj nam Twego wina,
prowadź przez życie mocą Twego Syna.

2. Woda to stare przymierze, wino to nowy testament,
woda przydaje się wierze, wino to wiary fundament.
Woda potrzebna do życia, wino na ucztę się bierze,
woda to nasza codzienność, wino smak daje wierze.

3. Wino upaja, tak jak woda męczy
i znaczy miłość od lat już tysięcy.
Wodo, wodo, nie czekaj, wodo, wodo, nie zwlekaj,
napełnij miłością każdego człowieka.

4. Przemień nas, Panie, tak jak kiedyś w Kanie
zmieniłeś wodę na Matki wołanie.
Zmieniłeś wodę, co znużenie znaczy,
w cudowne wino, które nas jednoczy.

Spotkanie w grupie (ewangeliczna rewizja życia)

1. Modlitwa do Ducha Świętego

a. Błagalna, o tworzenie wspólnoty z nas, zgromadzonych na spotkaniu.
b. Błagalna, o łaskę jedności dla wszystkich wspólnot Ruchu Światło-Życie.

2. Widzieć

a. Swobodna rozmowa o tym, z jakich wspólnot jesteśmy (jeżeli rekolekcje przeżywają osoby z różnych wspólnot). Omówienie, jakie są nasze wspólnoty – uwaga, nie jest to czas na ich krytykowanie, tylko na przyjrzenie się im: czy są małe, czy raczej liczne; czy składają się bardziej z równolatków, czy z osób zróżnicowanych wiekowo; czy mają jakąś swoją specyfikę (np. wspólnoty akademickie, wspólnoty dzieci Domowego Kościoła itp.).

b. Swobodna rozmowa o tym, jakie są cechy idealnej wspólnoty (jeżeli nie padną kluczowe sformułowania – jedność, wolność, miłość, wspólne wartości – trzeba uczestników podprowadzić do ich odkrycia). Wymienione przez uczestników cechy zapisujemy w sposób widoczny dla wszystkich.

c. Zaproszenie uczestników do zabawy-eksperymentu:

→ Na środku stawiamy coś symbolizującego Jezusa (świeca, Pismo Święte, figurka itp. – zwróćmy uwagę, aby nie kłaść Pisma Świętego na ziemi).

→ Stajemy razem z uczestnikami w swobodnym kole, trzymając się za ręce.

→ Animator prosi, aby wszyscy, nadal trzymając się za ręce, podeszli jak najbliżej symbolu Jezusa. Kiedy już nie da się podejść bliżej, zachęca, aby wszyscy rozejrzeli się dookoła siebie.

→ Potem animator prosi, aby wszyscy pomału oddalali się od symbolu Jezusa, coraz dalej i dalej. W pewnym momencie ręce będą się już wyślizgiwać z dłoni sąsiadów, ale animator nadal zachęca do oddalania się. Można pozwolić na chwilę śmiechu, bo prawdopodobnie ktoś się przewróci. Ale po chwili animator prosi, aby uczestnicy stanęli tam, gdzie są, i nadal rozejrzeli się wokół siebie.

→ Wszyscy wracają na swoje miejsca.

3. Osądzić

a. Animator rozmawia z uczestnikami, jakie są ich przemyślenia po zabawie-eksperymencie:

→ Co się działo z nami, kiedy wspólnie zbliżaliśmy się do Jezusa? (-> byliśmy coraz bliżej Jezusa i coraz bliżej siebie)

→ Co widzieliśmy rozglądając się? (-> Jezusa tuż przed sobą, twarze innych uczestników, ich oczy, uśmiechy)

→ Co się działo z nami, kiedy oddalaliśmy się od Jezusa? (-> byliśmy coraz dalej od Niego i coraz dalej od siebie; koło rozerwało się – niektórzy zostali sami, inni w grupkach po 2-3 osoby, ktoś się przewrócił)

→ Co widzieliśmy rozglądając się? (-> sylwetki innych uczestników, osoby w grupach, może ktoś komuś pomagał wstać, może ktoś stał sam)

b. Animator rozdaje uczestnikom wcześniej przygotowane karteczki z krótkimi dialogami (patrz punkt „Uwagi”).

→ Animator objaśnia, że osoba 1 jest członkiem wspólnoty od jakiegoś czasu, a osoba 2 dopiero od niedawna. Prosi o odczytanie pierwszego dialogu. Prosi uczestników, aby ocenili postawę rozmawiających – czy według uczestników jest to sytuacja wiarygodna, czy takie sytuacje mogą się zdarzyć? Jak w ich ocenie powinien zareagować rozmówca będący dłużej we wspólnocie? Jakie postawy są w takim przypadku prawidłowe, jakie nie do końca, a jakie zdecydowanie nie w porządku? Jak oni sami zachowaliby się w takiej sytuacji? Czy każdy ma taką samą drogę odkrywania wspólnoty prowadzącej do Boga? Uwaga – zwracajmy przy okazji uwagę, czy uczestnicy oceniają postawy dialogujących czy ich samych. Jeśli oceniają osoby, a nie ich zachowania – korygujmy.

→ Podobnie postępujemy z dialogami 2-4.

c. Ponownie wracamy do rozmowy o idealnej wspólnocie – może chcielibyśmy uzupełnić nasze wypowiedzi o odkryte lub zapomniane wcześniej elementy? (Jeżeli do tej pory nie padły sformułowania: radość, wspólna droga do Boga, pomaganie sobie – trzeba uczestników podprowadzić do ich odkrycia).

d. Ponownie wracamy do rozmowy o naszych wspólnotach, z których pochodzimy – może chcemy uzupełnić naszą opowieść o nich o odkryte lub zapomniane wcześniej elementy? Każdego z uczestników animator pyta konkretnie – a jak Ty czujesz się w swojej wspólnocie?

4. Działać

a. Każdy uczestnik dostaje kartkę, na której zapisze dla siebie receptę – owoc wspólnego poszukiwania rzeczy, które może zrobić dla swojej wspólnoty, aby była ona coraz lepsza oraz tego, nad czym może pracować sam, aby być coraz lepszym członkiem wspólnoty – przykładowe „zalecenia” to np. modlitwa za wspólnotę, praca nad własnym egoizmem, decyzja o zaangażowaniu się w konkretne działania wspólnoty itp.

b. Animator i każdy uczestnik podejmuje konkretne postanowienie co dziś lub w najbliższych dniach zrobi w intencji swojej wspólnoty (modlitwa, post, jałmużna w postaci czasu lub dobrego uczynku).

5. Modlitwa

a. Animator robi krótkie wprowadzenie zwracając uwagę uczestników na tajemnicę dnia – Objawienie się Jezusa w Kanie Galilejskiej. Wskazuje na Jezusa, który został zaproszony na przyjęcie weselne, przyjął to zaproszenie i bawił się wspólnie ze wszystkimi. Dał się również poznać tym, którzy Go słuchali.
b. Grupa wspólnie odmawia dziesiątkę różańca z dopowiedzeniami, rozważając tajemnicę Objawienia się Jezusa w Kanie Galilejskiej.

6. Uwagi

a. Dialogi mają przedstawić konkretne postawy – powody, dla których ludzie robią wspólnie różne rzeczy, w tym przychodzą do wspólnoty. Można się posłużyć poniższymi lub zmodyfikować je według potrzeb grupy:

→ Dialog 1

- Cześć, dobrze Cię widzieć w naszej wspólnocie!
- Cześć! Też się cieszę, że tu jestem.
- Chyba chodzimy do tej samej szkoły. Jak Ci się w niej podoba?
- Słabo jest. Nie radzę sobie z matmą…
- Dziś na spotkaniu będziemy razem oglądać film, może to poprawi Ci humor?
- Wiesz, tak naprawdę to liczyłem na to, że znajdzie się tu ktoś, kto jest dobry z matmy i pomoże mi ogarnąć naukę…

→ Dialog 2

- Hej, jak fajnie, że zdecydowałeś się przyjść na spotkanie!
- Hej, no, tak pomyślałem, że to będzie dla mnie dobre.
- Pewnie, że tak! Wspólnota jest fajna, a ksiądz mówi sensowne konferencje, sam zobaczysz.
- Na to liczę. Chcę mieć znajomych, jakąś grupę osób, które będą mnie broniły, jeśli ktoś będzie się ze mnie śmiał w szkole czy coś…

→ Dialog 3

- Cześć, chyba się jeszcze nie znamy? Jestem Anka.
- Wiem, kojarzę Cię ze szkoły. Angażowałaś się w szkolne rekolekcje. Też bym tak chciała, ale jakoś zawsze się wstydziłam zgłosić. Postanowiłam przyjść i najpierw Was poznać.
- A co Ci się w tym najbardziej podoba?
- Wyglądaliście jakbyście traktowali Jezusa jak Przyjaciela. Też bym tak chciała…

→ Dialog 4

- Hejka, czy spotkanie oazy to tu?

- Tak, tutaj. Fajnie, że przyszedłeś.
- No, już od dawna myślałem, żeby się zapisać.
- Super, witamy. Mamy spotkania ogólne, na których spotyka się cała wspólnota, są spotkania w małych grupach, wspólne wyjazdy.
- No właśnie, słyszałem o tych wyjazdach wakacyjnych, w góry.
- Tak, codziennie jest Msza, konferencje…
- No, mnie tam w sumie chodzi o to, żeby było tanio, bo chcę pojechać w góry, a z kasą krucho...

b. W zależności od możliwości animatora i potrzeb grupy „recepta” może być zwykłą kartką, ale może też być wydrukowanym wcześniej plikiem z tabelką na kształt recepty, gdzie jest miejsce na wpisanie nazwy rekolekcji jako „kliniki”, imienia uczestnika jako „pacjenta”, „zaleceń” oraz podpisu animatora jako „lekarza”.

Modlitwa wieczorna – sugestia

Wieczór uwielbienia.

Dzień 3 GŁOSZENIE KRÓLESTWA I WZYWANIE DO NAWRÓCENIA

Dzień trzeci
JEZUS – NAUCZA; MY – TRWAMY W NAUCE APOSTOŁÓW

Cel: Chcę być wierny nauce Kościoła.

Odkrycie nauki Kościoła jako daru, skarbu. W konferencji uczestnicy dowiadują się o jej nowości, kontrowersyjności, odmienności od dróg świata. Na spotkaniu w grupie sami próbują dojść do tego, co jest jej głównym przesłaniem. Następnie porównują je ze swoimi dotychczasowymi przekonaniami. Niech to prowadzi do zachwytu pięknem życia chrześcijańskiego.

Tajemnica różańca: Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia.

Słowo Życia

Tak więc, gdy Żydzi żądają znaków, a Grecy szukają mądrości, my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą.
(1 Kor 1, 22-24)

Piosenka dnia

Nie mądrość świata tego

Namiot Spotkania

Mt 5, 1-20. 43-46
Błogosławieństwa i Jezusowe rozumienie prawa

Piosenka dnia

Nie mądrość świata tego

Marana tha, Marana tha! //x4

Ref. Nie mądrość świata tego
Lecz Pana ukrzyżowanego
Głosimy aż przyjdzie znów //x2

1. Bo Chrystus Jezus skałą serca mego
   Odsunął kamień, serce z ciała dał mi swego
   By nas na nowo zrodzić, wstąpił w niebo
   Aby świętego Ducha zesłać nam, dlatego...

Ref. Nie mądrość świata tego
Lecz Pana ukrzyżowanego
Głosimy aż przyjdzie znów //x2

2. Zbawienie swoje z wiarą spożywajcie
   Zrodzeni w ogniu z Ducha życiem rozgłaszajcie
   Że tego któregośmy krzyżowali
   Bóg wezwał z martwych i do swojej chwały wziął stąd

Ref. Nie mądrość świata tego
Lecz Pana ukrzyżowanego
Głosimy aż przyjdzie znów //x2

3. Idźcie i głoście Syna Boga Panem
   Krwią Jego imię wasze w niebie zapisane
   W Jego miłości wszystkich zanurzajcie
   Królestwa Jego, niechaj przyjdzie, przyzywajcie!

Ref. Nie mądrość świata tego
Lecz Pana ukrzyżowanego
Głosimy aż przyjdzie znów //x2

Spotkanie w grupie (ewangeliczna rewizja życia)

Cel: stanąć w prawdzie o tym, że nauka Jezusa jest dziwna i wymagająca. Zobaczywszy to, zacząć jej się uczyć, zmagać się, kłócić z Bogiem, prosić

o mądrość – stać się uczniem w Jego szkole, który słucha Mistrza, który naucza zupełnie inaczej, niż uczy nas świat, w którym żyjemy.

Uwagi ogólne dla animatora

To spotkanie konfrontuje uczestników z nauką płynącą z Ewangelii. Taka konfrontacja pokazuje te miejsca, w których się z nią nie zgadzamy, w których mamy wątpliwości i o których nie chcemy myśleć. To normalne! Więcej: nie można chcieć, by z tego spotkania uczestnicy wyszli przekonani do wszystkiego, co mówi Ewangelia i Kościół. Jesteśmy UCZNIAMI Jezusa. Potrzebujemy w tej szkole spędzić parę lat. Dochodzenie do zgody rozumu i serca z Ewangelią jest procesem. Nie przyjdziemy go w jedno spotkanie. Popatrz uważnie na cel spotkania.

Oczywiście Ewangelia potrzebuje konkretnej realizacji wobec współczesnych problemów. To jest droga indywidualna – naszym posłannictwem jest nieść Światło, żyjąc Ewangelią dziś, kiedy Ewangelia jest nie z dzisiejszego świata. Jednocześnie jest to posłannictwo całego Kościoła, który odpowiada sobie na pytania, jak Ewangelia odnosi się do współczesnych problemów (aborcja, przemoc w rodzinach, wolność sumienia, itd.).

Warto przy tym na spotkaniu skupić się na Ewangelii. Jeśli zrobi się na tym spotkaniu ogólną dyskusję o katolickiej nauce moralnej, to rozsypiemy się w mnogości wątków i stracimy z oczu Jezusa. Katolicka nauka moralna stanie się Prawem, pod którym wylądujemy. Dlatego bądźmy przy słowach Jezusa i od nich wychodząc patrzmy na dzisiejszy świat. Wtedy nauka moralna stanie się pomocnym głosem mądrości tych, co stawiali sobie te same pytania przed nami.

1. **Modlitwa**

2. **Widzieć – Studium Pisma Świętego:** Chcemy się przyjrzeć temu, co Jezus głosi. Zgodnie z tajemnicą „Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia”, chcemy zobaczyć całokształt nauczania Jezusa.

→ Dajemy sobie trochę czasu (15-25 min) na samodzielne przeszukiwanie Ewangelii w celu przypomnienia sobie nauczania Jezusa. Można ograniczyć się do Kazania na Górze.
→ W „burzy rozmów” dzielimy się tym, co znaleźliśmy.
→ Podczas dyskusji wytypowana osoba rysuje na kartce schemat obrazujący zaobserwowane cechy nauczania Jezusa. Pomocne może być robienie

drzewka: z korzenia wychodzą główne tematy nauczania Jezusa, pod którymi są wymieniane konkretne przykłady. Warto podzielić drzewo na trzy gałęzie: nauczanie o Bogu / Sobie; nauczanie o tym, jak działa świat; nauczanie o tym, jak postępować.

Przykładowe tematy:

a. O Bogu / Sobie:

→ spór z faryzeuszami o Prawo (co czyni człowieka nieczystym, czy wolno uzdrawiać w szabat, dlaczego Jezus nie pości),
→ miłosierdzie i odpuszczenie grzechów przez Boga (kamienowana niewierna żona, uzdrowienie paralityka),
→ Jezus nauczający o Sobie (krzew winny, Dobry Pasterz, rozmowa z Piotrem, za kogo ludzie uważają Jezusa),
→ przyjaźń z Bogiem, a wypełnianie przykazań (kiedy Maryja przychodzi do Jezusa, a On pyta, kto jest Jego matką).

b. O tym, kim my jesteśmy i jak mamy postępować:

→ nowy Dekalog (pożądliwość w patrzeniu, przebaczenie przed modlitwą, oddawanie czci Bogu w ukryciu, a nie na pokaz),
→ miłość nieprzyjaciół (oddaj płaszcz, przebaczaj 77 razy),
→ posłannictwo Jego uczniów (być światłem świata, solą ziemi, posłanie uczniów na głoszenie nauki).

c. Nauczanie o świecie, różne wskazania mądrościowe:

→ znaki czasu (jako rozwój rośliny),
→ nie da się służyć dwóm panom (Bogu i mamonie),
→ ci, co nie chodzą z Jezusem, a czynią cuda, są od Niego („kto czyni cuda w Moje imię, nie może zaraz źle mówić o Mnie”),
→ bez Prawdy wszystko się sypie (opowieść o dwóch ślepcach, o domu zbudowanym na skale i na piasku).

3. Osądzić

a. Próba syntezy nauczania Jezusa i zrozumienia, na czym Mu najbardziej zależy. Co jest przewodnią myślą Jego nauczania?

UWAGA! To, co właśnie robimy, to samo sedno rachunku sumienia (choć nie wygląda jak typowy rachunek sumienia)! Chodzi w nim bowiem nie tyle o sprawdzenie, które moje czyny są grzechem (mieszczą się na „chrześcijańskiej liście grzechów”), lecz o zestawianie swojego życia ze sposobem życia Jezusa.

Przypomnienie konferencji z pierwszego dnia: nie życie według Prawa / przepisów / nakazów, lecz chodzenie za Jezusem jest istotą naszej wiary.

b. Porównanie naszej drogi z tym, jak żyje i naucza Jezus. Mogą pomóc następujące pytania:

→ Które ze wskazań Jezusa są najbardziej odległe dla typowego schematu życia dziś?

→ Które ze wskazań są dla mnie najmniej zrozumiałe? Których nie jestem pewien?

→ Gdzie jest największa różnica między nauczaniem Jezusa a moim życiem? (np. w zmaganiu o sukces, w szukaniu podziwu, w relacji do rodziców).

4. Działać

Miejsce na postanowienie wypracowane według skrótu KWOKA: (konkretne, wymierne, osiągalne, korzystne, atrakcyjne). Na przykład w przypadku jakiegoś rozłamu intelektualnego między nauczaniem Jezusa / Kościoła a moimi poglądami – warto coś mądrego (i krótkiego – bo postanowienie ma być osiągalne) na ten temat przeczytać. Jeśli widzę, że nie znam nauczania Jezusa – będę czytał Ewangelię szukając go, itd.

5. Modlitwa o chęć chodzenia za Jezusem – także tam, gdzie mówi wymagające rzeczy.

Modlitwa wieczorna – sugestia

Psalm 119, 1-16 – metoda: echo Słowa. Po wspólnym przeczytaniu psalmu, uczestnicy mogą wybrać krótki fragment, z którym się identyfikują, i powtórzyć go jako swoją modlitwę.

Dzień 4

Przemienienie na górze Tabor

Dzień czwarty

JEZUS – ROZMAWIA Z OJCEM; MY – NA MODLITWIE PRZEBYWAMY Z BOGIEM

Cel: Chcę przebywać z Bogiem, chcę tracić dla Niego czas.

Rola ciszy i czasu poświęcanego dla Boga w modlitwie. W konferencji uczestnicy odkrywają, że modlitwa ma być przede wszystkim spotkaniem kochających się osób, a nie jednym z zadań do odhaczenia w życiu chrześcijanina. Mogą przyjrzeć się roli modlitwy w życiu Jezusa oraz wybranych świętych. Na spotkaniu w grupie zastanawiają się, co zrobić, aby modlitwa była rzeczywiście czasem oddanym Bogu, a nie próżnym działaniem, mającym poprawić ich samopoczucie.

Tajemnica różańca: Przemienienie na górze Tabor.

Słowo Życia

Nad ranem, gdy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił.
(Mk 1,35)

Piosenka dnia

Chcę tylko, byś był

Namiot Spotkania

Łk 10, 38-42
Maria wybrała lepszą cząstkę

Piosenka dnia

Chcę tylko byś był

Chcę tylko byś był, nic więcej,
tylko byś był, nic więcej,
by Twoje skrzydła otuliły mnie.

Spotkanie w grupie (rozmowa ewangeliczna)

1. **Modlitwa**

Modlitwa spontaniczna zakończona odmówieniem „Ojcze nasz" (z dodaniem na początku, że odmówimy modlitwę, której nauczył nas sam Jezus).

2. **Ćwiczenie**

a. Poprosić uczestników o trwanie przez 2 minuty w ciszy z zamkniętymi oczami. Po upłynięciu wyznaczonego czasu animator prosi uczestników o otworzenie oczu.
b. Następnie animator zadaje uczestnikom kilka pytań:

→ Czy dłużył Ci się ten czas? Czy było to trudne ćwiczenie?
→ Czy i o czym myślałeś/aś?
→ Czy coś Cię rozpraszało?

3. **Wprowadzenie do spotkania**

Tak, jak trwanie w ciszy podczas ćwiczenia mogło być niełatwym zadaniem, podobnie jest z modlitwą. Czasem może ona się wydawać nie lada wyzwaniem. Naszym celem będzie więc próba zrozumienia głębiej, jaką wartość ma dla naszego życia chrześcijańskiego modlitwa, zwłaszcza w ciszy. Wprowadzeniem do tego była już konferencja. Teraz chcemy porozmawiać, jak my to widzimy i zastanowić się, co możemy zmienić w naszej modlitwie, aby była rzeczywiście spotkaniem z Bogiem.

4. **Odkrycie**

a. Analiza fragmentu:

„Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani" (Mt 6, 7).

→ Dlaczego zbytnie wielomówstwo może być przeszkodą na modlitwie? (próba przekupienia Boga, wartościowanie modlitwy ze względu na naszą aktywność)
→ Czy jest Ci trudno milczeć na modlitwie? Czy zostawiasz sobie czas na samo bycie przy Bogu, czy też ciągle mówisz, zagadujesz Boga? (zachęta uczestników do szczerego podzielenia się własnymi odczuciami)

b. Analiza fragmentu:

Powiedział też do niektórych, co ufali sobie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę przypowieść: «Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: "Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, zdziercy, oszuści, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam". Natomiast celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi i mówił: "Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!" Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony» (Łk 18, 9-14).

→ Czego zabrakło modlitwie faryzeusza? Co było w niej niewłaściwe? (brak pokory, próba wybielenia przed Bogiem)
→ Co jest zaletą modlitwy celnika? (stanięcie w prawdzie o swojej słabości przed Bogiem, ufność w Jego dobroć)
→ Czy Tobie osobiście jest bliżej do modlitwy faryzeusza czy celnika?

c. Analiza fragmentu:

Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; zlękli się, gdy [tamci] weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!» (Łk 9,33-35).

→ Czemu Piotr proponuje Jezusowi rozbicie namiotu? (dezorientacja, próba wyjścia z niezrozumiałej dla niego sytuacji z twarzą)
→ Co innego Bóg przygotował dla Apostołów? (chciał, żeby doświadczyli Go jako Boga, chciał objawić im swoje Bóstwo)
→ Czy Ty też czasem próbujesz rozbijać Bogu namiot na własną rękę, nie pytając czego On chce, próbując wychodzić „przed szereg”?
→ Komu oprócz Niego chcesz rozbijać namiot (jak Mojżesz i Eliasz reprezentowali Prawo i Proroków)?

5. Zrozumienie

a. Pytanie: Co łączy postawę poganina, faryzeusza i Piotra? (przejęcie inicjatywy, panowanie w modlitwie nad Bogiem)

b. Konkluzja animatora:

W spotkaniu z Bogiem bardzo ważne jest, że to Jemu mamy pozwolić działać. Oczywiście, naszym zadaniem jest przyjść do Boga, znaleźć dla niego czas, miejsce i odpowiednią przestrzeń w naszym życiu. Ale ostatecznie to On jest Bogiem. To On inicjuje jako pierwszy naszą modlitwę, daje nam Ducha, abyśmy mogli w ogóle się modlić. On wie lepiej czego nam potrzeba. To On ma dla nas plan. To, co najlepszego możemy zrobić, to wsłuchać się w ten Boży głos i zamysł względem nas, nie przeszkodzić Bogu działać swoim nadmiernym aktywizmem.

Trwanie przy Bogu na modlitwie jest konieczne, aby usłyszeć, jaki jest ten Jego, a nie mój plan, dotknąć tego Jego Bóstwa i tajemnicy. Tylko jeśli poświęcamy regularny czas na bycie przy Nim, dajemy Mu szansę prowadzenia nas. W przeciwnym razie nasz aktywizm, zagadywanie Boga mogą sprawić, że tylko będzie nam się wydawało, że przy Nim trwamy, a tak naprawdę będziemy daleko od Niego sercem.

6. Zastosowanie

Rozmowa w nawiązaniu do pytań:

→ Może masz jakieś doświadczenie tego, jak zamilknięcie przed Bogiem i pozwolenie Mu działać przyniosło w Twoim życiu konkretne dobro?

→ Milczenie jest niewątpliwie trudne. Czy masz jakieś sposoby na to, aby bardziej „słuchać" Boga zamiast ciągle mówić?

→ Co Ty i ja możemy zrobić, aby więcej słuchać Boga i pozwolić się Jemu prowadzić na modlitwie? (Poproś uczestników o konkretne postanowienie w tym zakresie, choćby na czas do końca rekolekcji. Najlepiej, aby takie swoje postanowienia spisali).

7. Modlitwa

Dziesiątka różańca z dopowiedzeniami inspirowanymi tajemnicą Przemienienie na górze Tabor. Animator podkreśla bliskość Jezusa z Ojcem na modlitwie, Jego zasłuchanie i zawierzenie woli Ojca.

Modlitwa wieczorna – sugestia

Kontemplacja ikony – Oblicze Chrystusa

Warto zachęcić uczestników, aby spędzili ten czas po prostu będąc przy Jezusie, bez słów, bez oczekiwań, próśb itp. Niech będzie to 20-30 min, aby zachwycić się Bogiem i pomilczeć w Jego towarzystwie.

Można użyć świeczek (to zgodne ze wschodnią Tradycją).

Dzień 5

USTANOWIENIE EUCHARYSTII

Dzień piąty

JEZUS – OFIARUJE SIEBIE; MY – PRZYJMUJEMY GO W ŁAMANIU CHLEBA

Cel: Chcę tak jak Jezus czynić z mojego życia dar.

W myśl soborowego zdania, do którego bardzo często wracał ks. Franciszek Blachnicki, uczestnicy są zaproszeni do odkrycia, że „człowiek będąc jedynym na ziemi stworzeniem, którego Bóg chciał dla niego samego, nie może odnaleźć się w pełni inaczej, jak tylko poprzez bezinteresowny dar z siebie samego”. W konferencji uczestnikom zostaje przedstawiony przykład Trójcy Świętej jako wzoru bezinteresownego oddawania się sobie nawzajem. Jednocześnie przypomniana jest ważna zasada równowagi pomiędzy ofiarowywaniem siebie innym, a szacunkiem do siebie i troską o swoje dobro oraz tym, że podstawą naszego oddania innym ma być zawsze Miłość. Na spotkaniu w grupie uczestnicy są zachęceni do zastanowienia nad swoją miłością do bliźniego i tego, na ile ich postawa względem nich jest rzeczywiście świadectwem bliskości z Bogiem.

Tajemnica różańca: Ustanowienie Eucharystii.

Słowo Życia

Ja jestem dobrym pasterzem.
Dobry pasterz daje życie swoje
za owce. Nikt Mi go nie zabiera, lecz
Ja od siebie je oddaję. Mam moc je
oddać i mam moc je znów odzyskać.
Taki nakaz otrzymałem
od mojego Ojca.
(J 10,11. 18)

Piosenka dnia

Chlebie najcichszy

Namiot Spotkania

J 12,20-28
Ziarno, które obumiera,
przynosi owoc obfity

Piosenka dnia

Chlebie najcichszy

Ref. Chlebie najcichszy, otul mnie Swym milczeniem. * Ukryj mnie w Swojej bieli, * wchłoń moją ciemność.

1. /: Przemień mnie w Siebie, bym jak Ty stał się chlebem. :/ * /: Pobłogosław mnie, połam, rozdaj łaknącym braciom. :/

Ref. Chlebie najcichszy, otul mnie Swym milczeniem. * Ukryj mnie w Swojej bieli, * wchłoń moją ciemność.

2. /: A ułomki chleba, które zostaną :/ * /:
   rozdaj tym, którzy nie wierzą w swój głód. :/

Spotkanie w grupie (ewangeliczna rewizja życia)

1. **Modlitwa**

2. **Widzieć**

a) Animator prosi o to, aby uczestnicy wypisali na wcześniej przygotowanych kartkach (wąskie białe kartki w formacie ok. 2 cm x 10 cm) zielonym pisakiem osoby, które są dla nich najbliższe, które w sposób szczególny darzą sympatią (rodzinę, przyjaciół, znajomych). Następnie prosi, aby wypisali na takich samych kartkach czerwonym pisakiem osoby, których nie lubią, z którymi są skłóceni, do których czują żal, które ich zraniły (jeśli zdarzy się, że jest to osoba już wymieniona to nie wpisują jej na kartce ponownie, ale poprawiają zielony napis także czerwonym kolorem).

b) Pytania do refleksji:

→ W której grupie jest więcej osób?

→ Czy zdarzyło się, że osoba, którą zakwalifikowałeś do osób najważniejszych, jest jednocześnie tą, do której odczuwasz niechęć lub urazę?

3. Osądzić

a) Wczoraj na spotkaniu skupiliśmy się na modlitwie osobistej. Dziś naszą uwagę kierujemy na Eucharystię, która jest wyjątkową modlitwą, dającą nam szansę uczestniczenia w ofiarowaniu się Jezusa Ojcu w wieczerniku i na krzyżu. Eucharystia zanurza nas w tej ofierze, a jednocześnie pokazuje nam, że jesteśmy jednym Kościołem. Wszyscy, którzy spożywają jeden łamany Chleb Chrystusa, wchodzą we wspólnotę z Nim i tworzą w Nim jedno ciało.

b) teksty biblijne:

→ Udzielając już pouczeń, nie pochwalam was i za to, że schodzicie się razem nie na lepsze, ale ku gorszemu. Przede wszystkim słyszę – i po części wierzę – że zdarzają się między wami spory, gdy schodzicie się razem jako Kościół. Zresztą nawet muszą być wśród was rozdarcia, żeby się okazało, którzy są wypróbowani. Tak więc, gdy się zbieracie, nie ma u was spożywania Wieczerzy Pańskiej. Każdy bowiem już wcześniej zabiera się do własnego jedzenia, i tak się zdarza, że jeden jest głodny, podczas gdy drugi nietrzeźwy. Czyż nie macie domów, aby tam jeść i pić? Czy chcecie świadomie znieważać Kościół Boży i zawstydzać tych, którzy nic nie mają? Cóż wam powiem? Czy będę was chwalił? Nie, za to was nie chwalę! (1Kor 11, 17-22)

→ Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam sobie przypomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj. (Mt 5,23-24)

Eucharystia tworzy komunię i wychowuje do komunii. Za każdym razem, kiedy brakuje nam miłości do naszego brata czy siostry, nasz udział w Eucharystii jest niegodny i sprzeczny z jej istotą. To z Eucharystii, z bycia w relacji z Bogiem, wypływa dla nas wezwanie do miłości bliźniego.

c) Na ile rzeczywiście nasze relacje z innymi odzwierciedlają nasze trwanie przy Chrystusie?

→ Animator rozdaje uczestnikom duże kartki (najlepiej A3) z naszkicowaną sylwetką osoby. Na wysokości głowy napisane jest „Jezus Chrystus". Animator prosi, aby uczestnicy przykleili do poszczególnych części ciała wypisane osoby.

→ Potem podsumowuje zadanie: wszyscy nasi bliscy – Ci, których kochamy i Ci, których nie lubimy (może czasem nawet nienawidzimy) są z nami w jednym Kościele, tworzymy z nimi jedno Ciało, są tak jak my ukochani przez Chrystusa. Czy pamiętamy o tym? Czy staramy się nasze relacje

z nimi tak budować, aby Kościół Chrystusa rzeczywiście coraz bardziej stawał się jednością?

4. Działać

a) Historia do opowiedzenia:

W jednej dzielnicy grupa studentów socjologii prowadziła badania nad dziećmi rodziców z problemami, nałogami, źle wykształconych, mających konflikt z prawem. Potem miała przewidzieć ich przyszłość. Przewidzieli, że nie wykształcą się, wpadną w nałogi, ich związki się rozpadną, trafią do więzienia. Po 20 latach odszukano badane dzieci i sprawdzono. Okazało się, że mają udane rodziny, kariery, nie wpadli w nałogi. To zaskoczyło badaczy i zaczęli ich wypytywać, jak to się stało. Wszyscy mówili, że pomogła im jedna nauczycielka ze szkoły. Odnaleziono ją i powiedziano, jak zmieniła życie setek, a może tysięcy ludzi. Spytano, jak to zrobiła. Odpowiedziała „Po prostu ich kochałam".

Wniosek: Przez poświęcony czas i zainteresowanie kobieta ta zmieniała losy ludzi bardziej niż instytucje i politycy. Być może niejednokrotnie doznała wiele przykrości ze strony uczniów. Może czasem popadała w zwątpienie, czy jej pełna miłości praca przyniesie jakiekolwiek owoce. Ale się nie poddała. Z pewnością pod koniec życia miała poczucie, że swoje życie spożytkowała w dobry sposób, była spełniona i szczęśliwa.

b) Pytanie do dzielenia/przemyślenia:

→ A ty co chciałbyś po sobie zostawić? Jakim człowiekiem być dla tych, których Bóg stawia na Twojej drodze jako dar i wyzwanie?

→ Co możesz zrobić, aby Twoje relacje z tymi, do których czujesz niechęć (może czasem słusznie), były świadectwem tego, że jesteś Bożym dzieckiem, trwasz w jedności z Jezusem?

5. Modlitwa

Dziesiątka różańca z dopowiedzeniami inspirowanymi tajemnicą Ustanowienie Eucharystii. Animator podkreśla ofiarowanie się Jezusa w Eucharystii

Dodatkowa sugestia

Można zaproponować uczestnikom rekolekcji wspólne obejrzenie wybranego spektaklu na podstawie objawień Cataliny Rivas, na przykład:

https://www.youtube.com/watch?v=MidRVl9DpXw